

beraf. Det er jo sikkert, at paa anden Maade ere disse Bevillinger ikke blevne betragtede og kunde de ikke blive betragtede; men nu komme de frem paa en helt anden Maade — eller rettere, de komme ikke frem; men de vilde være komne frem, hvis Finansudvalget havde stillet Forslag op derom — idet man vil drage helt ny Postor ind under det foreliggende Finanslovsforslag. Det vilde være i allerhøjeste Grad uheldigt, om man gjorde det, og hvis man ikke kunde sige andet om disse Poster, end at de vare helt ny, saa mener jeg, at saa maatte man ogsaa med det samme vise dem bort for at kunne sørge for at saa Finanslovsforslaget gennemført uden nogen Vanskelighed. Nu er der blevet sagt, at de i Realiteten ikke ere helt ny, fordi de have været omtalte tidligere i Fællesudvalget; men der er det, at jeg fra mit Synspunkt gaar ud fra, at denne Henvisning til Behandlingen i Fællesudvalget er uberettiget. Thi hvis man vil tage Led ud af denne Overenskomst — for at bruge denne Betegnelse; de Herrer vide, hvad jeg mener dermed: den Affattelse af Finanslovsforslaget, hvorefter Regeringen og Folketinget eredes — naar man vil tage Led ud af denne Overenskomst, maa man finde sig i, at man ind under Behandlingen her ogsaa drager andre Led. Jeg vil for mit eget Vedkommende finde det i høj Grad betænkligt at gaa dertil, og jeg har ikke forstaaet andet, end at det andet Ting ud fra sit Standpunkt under Forhandlingerne maa betragte Overenskomsten som en Helhed, saaledes at, hvis man nu vilde gennemføre et enkelt Led herude, maatte Landstinget konsekvænt sige: Saa maa vi tage hele Forhandlingen op igen, saa maa vi søge at saa gennemført af de Poster, der tidligere have foreligget, saa meget, som det er muligt at gennemføre. Dette er jeg gaaet ud fra, at Landstinget for at blive i Konsekvens af sin tidligere Stilling nødvendigvis maatte sige. Jeg har i Finansudvalget modsat mig at optage disse Bevillinger, og jeg understreger dette stærkt, fordi jeg gerne vil gøre det klart, at naar man trods det Ønske, der er i det høje Ting, ikke vil naa at saa disse Bevillinger med paa Finanslovsforslaget her, da er Ansvar det derfor mit og uheldigt mit. Jeg vedkender mig det fuldt ud. Da man i Finansudvalgets Betænkning, hvad jeg ikke indvender noget mod, nærmere har anført Forhandlingerne mellem mig og det ærede Udvalg, og da der i det korte Resumee, som staar der, er lagt megen Vægt paa Landstingets Stilling, vil jeg netop stærkt pointere dette, at naar disse Bevillinger ikke blive til noget, er det min Skyld.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Bertelsen) var inde paa en længere Betragtning, blandt andet ogsaa en nærmere Kritik af de Udtalelser der ere faldne fra mig ved en tidligere Lejlighed, navnlig da ogsaa angaaende den Erklæring, som man ønskede om min Stilling til provisoriske Finanslove. Jeg finder ingen Grund til nu at optage Diskussionen om dette Forhold i Dag, men der er i Væreligheden, tror jeg, heller ikke nogen Grund dertil. Det forekommer mig, at det ærede Medlem var inde paa en Misforstaaelse af mine Udtalelser, som ganske sikkert vil klære sig af sig selv for det ærede Medlem, naar han vil læse mine Udtalelser igennem i Rigsdagstidenden. — Det ærede Medlem kom ved sin Omtale af Bevillingerne til Vandbruget ind paa at bruge et Udtryk, som jeg gerne vil nedlægge bestemt Indsigelse imod. Det ærede Medlem sagde, at her var Spørgsmaal om at ville honorere en Bevilling til Vandbruget med en Bevilling til de militære Budgetter. Nej, det er der slet ikke Spørgsmaal om; men det, der er Spørgsmaal om, er at genoptage de Forhandlinger, som bleve førte i Fællesudvalget angaaende det bortfaldne Finanslovsforslag. Det er uheldigt det, hvorefter Sagen drejer sig; thi ellers kunde det sikkert ikke falde noget Mennefte ind, hvis der var Spørgsmaal om en Bevilling til Vandbruget, at sætte den i Forbindelse med de militære Budgetter. Jeg ved ikke, at det nogen Sinde er sket i den Tid, jeg har haft med Sagerne her at gøre, og jeg kan ikke tænke mig, at det nogen Sinde vil ske i Fremtiden. Men det maa man ikke se bort fra, som jeg før sagde, at denne Bevilling ikke har været omtalt af noget Mennefte her i Rigsdagen for i Fællesudvalget, at den først der har faaet sin Eksistens, og at dens Eksistens er karakteriseret derigenem. Det maa vel erindres, og derfor er det ikke noget vilkaarligt, man drager frem, naar man med Hensyn til Afgørelsen her henviser til den Overenskomst, som var sluttet mellem Regeringen og Folketinget, men som ikke blev tiltraadt af Landstinget.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Vedtagelsen af Udvalgets Vædringsforslag.

Landbrugsministeren (A. Hage):

Jeg skal med Hensyn til de nu omtalte Bevillinger til Aulscentre for Heste, Kvæg og Svin og til Fremme af Rødetsporten ved Tilskud til Anlæg af Eksporthagerier kun udtale, at jeg ganske kan slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Det er min Opfattelse at disse Bevillinger ikke have væ-